

Arrest

nr. 90 216 van 24 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA
Quai de l'Ourthe 44/1
4020 LIÈGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 2 april 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk werd verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat J. DIENI *loco* advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekster diende op 13 januari 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Deze aanvraag werd op 2 april 2012 onontvankelijk verklaard en 10 juli 2012 ter kennis gebracht van de verzoekster.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 16.12.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekster werpt in een eerste en enige middel de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Dit middel wordt als volgt toegelicht:

“Aangezien de betwiste beslissing zeggende dat de aanvraag van mevrouw [M.P] niet ontvankelijk is wegens het motief dat het standaard medisch getuigschrift werd geen enkele uitspraak over de graad van ernst van de ziekte getoond bij de aanvraag;

Dat dit artikel 9ter, §1, alinea 4 van de Wet van 15 december 1980 schikt dat: “Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.”

Dat de verzoekende partij levert een van het type van medisch certificaat voor haar op 16/12/2011 die van de ziekte en van de ernst van de ziekte getuigt;

Dat dit certificaat werd door een neurologisch specialist, Dr. De Bock uitgeschreven;

Dat dit document zonder betwisting toelaat vast te stellen dat de verzoekende partij aan een Cerebro Vasculair Accident (CVA), linker hemiplegie en neurogene pijnsyndroom;

Dat Cerebro Vasculair Accident (CVA) de medische term voor een ongeluk in de vaten van de hersenen is. In het dagelijks taalgebruik wordt een CVA ook een beroerte genoemd en is onder andere een hersenbloeding of herseninfarct.

Dat zelfs indien de ernst als dusdanig niet opgegeven is, spreekt het vanzelf dat deze ziekte ernstig is en bedreigt de levenskwaliteit in erg mate;

Dat bovendien het mogelijk is uit het certificaat af te leiden dat de aandoening waaraan mevrouw [D.R.] lijdt zeer ernstig is gezien als de behandeling wordt gestopt er “beperkt zelfredzaamheid en neurogeen pijnsyndroom” zal zijn;

Dat het dus verkeerd is dat de tegenpartij het tegendeel beweert;

Aangezien dat er dus een klaarblijkelijke vergissing is vanwege de tegenpartij die schijnbaar de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken werden;

Aangezien dat de betwiste beslissing zich niet geuit heeft over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden;

Dat ze geen rekening houdt met de bijzondere situatie van de verzoeker de welke aangepaste zorgen vereist;

Dat het certificaat en de medische rapporten door de verzoeker voorgelegd duidelijk de pathologie aangeven waaraan de verzoeker lijdt alsook de nodige aangepaste behandeling;

Dat in dit huidig geval een terugkeer naar het land van herkomst slechts zijn gezondheidstoestand kan verergeren gezien hij niet correct en adequaat verzorgd kan worden;
Dat er een overduidelijke schending van het artikel 3 E.V.R.M;
Aangezien dat daarvan uitgaande, de betwiste beslissing nietig verklaard dient te worden."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet.

Tevens bevat de beslissing een motivering in feite met name: *"Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.*

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 16.12.2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden."

De verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Een schending van de formele motiveringsplicht, met name artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

2.3. Verzoekster betoogt dat de verwerende partij verkeerdelijk beweert dat er in het standaard medisch getuigschrift geen melding wordt gemaakt van de ernst van de ziekte. Waar de verzoekster inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, gelet op de vaststelling dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van dit artikel.

2.4. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet *"zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen"* luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid

(...)"

2.5. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard omdat het standaard medisch getuigschrift dat voorgelegd werd, niet beantwoordt aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. *In casu* wordt vastgesteld dat het voorgelegde medisch getuigschrift geen enkele uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte en dat geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd werd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Op grond van voormelde vaststellingen concludeert de verwerende partij: *"Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden."*

2.6. Het door verzoekster overgemaakte standaard medisch getuigschrift van 5 juli 2011, dat ingediend werd ter ondersteuning van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag bevindt zich in het administratief dossier. Onder de rubriek *"B) Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend. Het is in het belang van de patiënt dat voor elke pathologie stukken ter staving worden voorgelegd (bv. Specialistisch verslag)."* werd het volgende ingevuld: *"CVA: linkerhemiplegie – heden hemiparese links + neurogeen pijnsyndroom linker hemicorpus, linker hemianopsie"*.

2.7. Verzoekster is ervan overtuigd dat uit de omschrijving van haar aandoening door haar behandelende geneesheer, meer bepaald door de verwijzing naar *"CVA, linker hemiplegie en neurogene pijnsyndroom"*, het vanzelf spreekt dat deze ziekte ernstig is en de levenskwaliteit in erge mate bedreigt, zelfs indien de ernst van de ziekte als dusdanig niet is opgegeven. De verzoekster houdt ook voor dat de graad van ernst van de aandoening kan worden afgeleid uit het medisch getuigschrift, met name waar deze stelt dat wanneer de behandeling wordt gestopt er *"beperkt zelfredzaamheid en neurogeen pijnsyndroom"* zal zijn.

De Raad stelt vast dat het voorgelegd medisch getuigschrift duidelijk de aandoening opgeeft aan dewelke verzoekster lijdt als ook de nodige behandeling en de gevolgen van de stopzetting van de behandeling. Evenwel wordt de graad van de ernst van de ziekte niet vermeld. Niettegenstaande wat verzoekster voorhoudt, kan een leek die de gemachtigde van de staatssecretaris is, de ernst van de aandoening niet afleiden uit een voorgelegd medisch getuigschrift, laat staan de graad van ernst. Er anders over oordelen, zou betekenen dat de verwerende partij bij haar oordeel of de wettelijke voorziene ontvankelijkheidsvoorwaarde vervuld is dat het overgemaakt medisch getuigschrift bepaalde vermeldingen bevat, waaronder de graad van ernst van de aandoening of pathologie, over medische kennis zou dienen te beschikken, wat niet kan verwacht worden van de gemachtigde van de staatssecretaris, aan wie de wetgever in artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet de bevoegdheid heeft gegeven om de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk te verklaren indien het medisch getuigschrift niet de in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalde vermeldingen bevat.

Waar verzoekster verduidelijkt dat “CVA” staat voor een “cerebro vasculair accident, hersenbloeding of herseninfarct”, stelt de Raad dat een begrip van deze medische afkorting, een medische kennis vereist. Daarenboven geeft deze verduidelijking nog geen graad van ernst aan van de voorgelegde aandoening. Verzoeksters bewering dat het verkeerd is dat de gemachtigde van de staatssecretaris het tegendeel beweert en dat er een klaarblijkelijke vergissing is vanwege de tegenpartij die schijnbaar de voorgelegde documenten niet correct heeft nagekeken, kan aldus niet gevolgd worden.

2.8. Waar verzoekster stelt dat de verwerende partij zich niet geuit heeft over de medische elementen die haar ter appreciatie werden voorgelegd en dat ze geen rekening houdt met de bijzondere situatie van verzoekster die aangepaste zorgen vereist, wijst de Raad er op dat deze beoordeling in de gegrondheidsfase toekomt aan de ambtenaar-geneesheer. Hier betreft het echter geen beoordeling van de graad van de ernst van een aandoening noch een beoordeling van de medische elementen, doch wel de vaststelling dat het door verzoekster overgemaakt standaard medisch getuigschrift de graad van ernst van de aandoening niet vermeldt, wat behoort tot de appreciatiebevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris.

2.9. Verzoekster poneert *in fine* van haar betoog dat een terugkeer naar haar land van herkomst haar gezondheidstoestand slechts kan verergeren gezien ze niet correct en adequaat verzorgd kan worden en dat dit een overduidelijke schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) uitmaakt.

De verzoekster laat echter na dit verder te concretiseren. *In casu* blijkt bovendien nergens dat de verwerende partij de bestreden beslissing op een gedwongen wijze zal uitvoeren of een dergelijke maatregel plant. Naast het gegeven dat verzoekster een nieuwe aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan indienen waarbij een volledig en correct ingevuld standaard medisch getuigschrift wordt gevoegd, staat het verzoekster voorts vrij om aan de verwerende partij, gelet op haar medische situatie, zo nodig een verlenging van de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten aan te vragen indien zij daarvan het voorwerp vormt. Ten overvloede, voor zover verzoekster van oordeel is dat het een schending vormt van artikel 3 van het EVRM dat zij naar haar land van herkomst moet terugkeren zonder dat haar aanvraag om medische redenen ten gronde werd onderzocht, dient de Raad op te merken dat de wetgever een duidelijk onderscheid gemaakt heeft tussen de ontvankelijkheid en de gegrondheid van de aanvraag om medische redenen en dat van verwerende partij niet kan verwacht worden dat wanneer zij een aanvraag om medische redenen onontvankelijk verklaart, zij in het kader van een verwijderingsmaatregel de aanvraag om medische redenen toch ten gronde dient te bestuderen (*cf.* CE 29 oktober 2010, nr. 208.586). Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MAES